

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

21. 08. 2023 - 27. 08. 2023

motto týdne:

„Nebudeš se klanět cizímu bohu! “

PONDĚLÍ 21. 08. památka sv. Pia X., papeže

Mt 19,16-22; Žl 106,34-35.36-37.39-40.43ab+44 Komentář: **Sd 2,11-19** *Po opuštění pravého Boha následuje zpravidla příklon k menším, ale nebezpečným bůžkům. Bývá to tragické. Povzbudivá je ovšem možnost k návratu k Bohu, který čeká*

ÚTERÝ 22. 08. památka Panny Marie Královny

Mt 19,23-30; Žl 85,9.11-12.13-14 Komentář: **Sd 6,11-24a**

Povolání Gedeona provází jeho nejistota. Ano, povolání samotným Bohem je tak velká věc, že bych se i já rád ujistil o jeho pravosti... Mám však právo nahradit víru jistotou?

STŘEDA 23. 08. sv. Růženy z Limy, panny

Mt 20,1-16; Žl 21,2-3.4-5.6-7 Komentář: **Sd 9,6-15**

Neužitečný bodlák má vládnout mezi stromy? Ale neověncí po čase jeho trny tvář Božího Syna?

ČTVRTEK 24. 08. svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Zj 21,9b-14; Žl 145,10-11.12-13ab.17-18 Komentář: **Jan 1,45-51** *Co může z Nazareta vzejít dobrého, ptají se podobně dnes mnozí s pohledem na situaci církve. Kdybychom byli přímí a nebylo by v nás lsti, svět by byl také překvapen!*

PÁTEK 25. 08. sv. Josefa Kalasanského, kněze

Mt 22,34-40; Žl 146,5-6b.6c-7.8-9a.9b-10 Komentář: **Rt 1,1.3-6.14b-16.22**

Pohanka Ruth vstoupí do izraelské země a do rodokmenu Davida a později i našeho Pána. Hospodinova záchrana překračuje všechny tehdejší i současné hranice.

SOBOTA 26. 08. sv. Jany Bichier des Ages, zakladatelky kongregace

Mt 23,1-12; Žl 128,1-2.3.4.5 Komentář: **Rt 2,1-3.8-11; 4,13-17**

Ruth zdobí pokora a skromnost. Vlastnosti, které zapadají do Božího plánu; proto známe její jméno i jméno jejího dítěte.

21. neděle v mezidobí - Cyklus A - 27. 08. 2023

Klíče nám mnohokrát v životě zamotaly hlavu, zvláště když jsme je zapomněli nebo ztratili. Možná jsme také byli plni obav, když jsme poprvé svěřili klíče od bytu svým dětem. Dnes budeme číst o podobné situaci, kdy Pán svěřil klíče od společenství církve Petrovi. Dnešní evangelium je výzvou k modlitbě za všechny, kdo mají v církvi podíl na zodpovědnosti.

1. ČTENÍ

Scéna se odehrává v době vlády krále Ezechiáše (též zvaného Chizkijáš), 716–687 př. Kr. Významný úředník Šebna žil honosným a nákladným způsobem života, proto sklízí prorokovu kritiku. V Izaiášově textu je zmiňován dokonce několikrát. Úryvek čteme s ohledem na zmínku o „klíči“ jako symbolu moci.

Iz 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: „Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnu. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu; když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo.“

ŽALM 138

Žalmista ví, že Bůh zjednává spravedlnost. Jemu přísluší chvála a my jsme pozváni se k ní připojit.

Odpověď: Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouštěj!

Chci tě chválit, Hospodine, celým svým srdcem, – žes vyslyšel slova mých úst. – Budu ti hrát před anděly, – vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu. Slavit budu tvé jméno – pro tvou dobrotu a tvou věrnost.

– Když jsem volal, vyslyšels mě, – v mé duši jsi rozhojnil sílu.

Jistě, vznešený je Hospodin, – a přece shlíží na pokorného, – pyšného však zdaleka pozná. – Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, – dílo svých rukou neopouštěj!

2. ČTENÍ

V 9. až 11. kapitole svatý Pavel vysvětloval, proč Izrael odmítl Krista jako Mesiáše. Toto odmítnutí vidí jako otevření cesty pro pohany. Cesta, jak bude spasen národ Izrael, se tak stala určitým tajemstvím. Pavel zakončuje tuto svoji úvahu velkolepým hymnem na Boží moudrost a prozřetelnost.

Řím 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť „kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?“ Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všechno. Jemu buď sláva navěky! Amen.

EVANGELIUM

Ježíš začal veřejně vystupovat, připojila se k němu skupina učedníků, zažili zázraky, např. nasycení zástupů... Nyní přichází ve vyprávění evangelia určitý zlom. Kristus se začne soustřeďovat především na učedníky. Zároveň po události dnešního evangelia začne mluvit o svém utrpení, smrti a vzkříšení.

Mt 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků:

„Za koho lidé pokládají Syna člověka?“

Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“

Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“

Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“

Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“

Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš svěřuje Petrovi moc. Pojem moci je v dnešní době ale značně problematický. Požadujeme, aby byla vykonávána v souladu s tím, co si sami přejeme, nebo máme správné, ale vysoké nároky na ty, kdo ji vykonávají atd. Moc v církvi je především duchovní, tedy vzácný Boží dar zprostředkovávat Boží milost, ať jako odpuštění, požehnání nebo posvěcení, uzdravení, iniciování nebo zrušení nějaké vazby... Svěřený klíč symbolicky označuje úkol a nenaznačuje, že by dotyčný byl majitelem moci. Dárcem milosti nebude Petr, ale stále jím zůstává Bůh. Petr a jeho nástupci jsou tedy pečujícími správci, kteří jsou zodpovědní za každý okamžik vykonávané moci. A spoluodpovědnost za toto poslání neseme i my ostatní!